

ชื่อโครงการ	การประเมินผลโครงการประชาสัมพันธ์ การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
ที่ปรึกษา	คณะผู้จัดทำโครงการศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิธีการจัดจ้าง	การจ้างทำงานวิจัยโดยวิธีเฉพาะเจาะจง
ราคาจ้างตามสัญญา	1,000,000.00 บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)
ระยะเวลาดำเนินการ	21 เมษายน – 17 กันยายน 2561

รายงานสำหรับผู้บริหาร
การประเมินผลโครงการประชาสัมพันธ์
การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

เสนอ
ส่วนประเมินผล
สำนักพัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์
กรมประชาสัมพันธ์

โดย
ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กันยายน 2561

รายงานสำหรับผู้บริหาร
การประเมินผลโครงการประชาสัมพันธ์
การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

เสนอ
ส่วนประเมินผล
สำนักพัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์
กรมประชาสัมพันธ์

โดย
ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กันยายน 2561

สารบัญ

หน้า

สารบัญ.....	2
บทคัดย่อ.....	3
Abstract.....	5
รายงานสำหรับผู้บริหาร.....	7
ที่มาและความสำคัญ.....	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
ระเบียบวิธีวิจัย.....	9
ผลการประเมิน	12
ข้อเสนอแนะ	37
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	40
ประวัติผู้วิจัย	42

บทคัดย่อ

การประเมินผลโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ ทำการเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยตรงและการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงานของโครงการประชาสัมพันธ์ 2 กลุ่ม คือ ก) กลุ่มเป้าหมายหลัก ได้แก่ ภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ ภาคการเมือง และภาคเอกชน และ ข) กลุ่มเป้าหมายรอง ได้แก่ ภาคประชาสังคม และภาคการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 1,733 คน โดยดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2561

ผลจากการวัดประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์ฯ มาจาก 7 ส่วนย่อย คือ การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เท่ากับร้อยละ 53.6 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เท่ากับร้อยละ 71.8 ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เท่ากับร้อยละ 73.6 ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เท่ากับร้อยละ 66.2 ความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เท่ากับร้อยละ 65.0 การนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เท่ากับร้อยละ 85.0 และการมีส่วนร่วม ในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เท่ากับร้อยละ 72.6

จากนั้น เมื่อพิจารณาเกณฑ์เป้าหมายที่ถูกกำหนดไว้ตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ประชาสัมพันธ์ฯ ใน 5 ด้านหลัก คือ เรื่องของ ก) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ร้อยละ 80.0 ข) ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ร้อยละ 75.0 ค) ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ร้อยละ 70.0 ง) การนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ที่ร้อยละ 65.0 และ จ) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ร้อยละ 65.0 เมื่อนำผลการประเมินที่ได้ในแต่ละด้านมาทำการเปรียบเทียบ ก็พบว่า ค่าร้อยละที่ได้จากการประเมิน ในการวิจัยครั้งนี้ มีทั้งที่สูงกว่าและต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยผลการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสารฯ

ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 8.2 ผลการประเมินความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารฯ ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 1.4 ผลการประเมินความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารฯ ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 3.8 ผลการประเมินการนำข้อมูลข่าวสารฯ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 20.0 และผลการประเมินการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 7.6

ส่วนในรายละเอียดของแต่ละประเด็นที่ทำการประเมิน เรื่องของการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ฯ ที่ดำเนินการโดยกรมประชาสัมพันธ์ พบว่า คลิปต่อต้านการทุจริต ที่เผยแพร่ในเฟซบุ๊กและยูทูบ รายงานพิเศษทางโทรทัศน์ (สกู๊ปข่าว) และสποดโทรทัศน์ เป็นรูปแบบสื่อ 3 ประเภทหลักที่ได้รับการประเมินเป็นลำดับแรกๆ ในทุกกลุ่มเป้าหมาย ขณะที่ประเด็นที่สอง เรื่องของการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสารฯ พบว่า การที่นายกรัฐมนตรีมีนโยบายหลักในการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ เป็นเรื่องที่เกือบทุกกลุ่มเป้าหมายรับรู้มากที่สุด

ต่อมา ในประเด็นเรื่องความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารฯ นั้น เรื่องของการมีจิตสำนึกในบทบาท และหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด การเคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบ การกระทำได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข ถือเป็นการต่อต้านการทุจริต และเรื่องของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และจะช่วยลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้ เป็นสองประเด็นหลักที่กลุ่มเป้าหมายทั้งหมดมีความเข้าใจมากที่สุด สำหรับประเด็นเรื่องของความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารฯ แยกเป็นสองส่วน คือ ส่วนแรก ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารฯ เป็นส่วนที่กลุ่มเป้าหมายเกือบทั้งหมดเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารฯ จากภาครัฐมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ ขณะที่ในส่วนที่สอง คือ ความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาล กลุ่มเป้าหมายทั้งหมดประเมินด้วยคะแนนค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ โดยความเชื่อมั่นว่าประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชันได้รับคะแนนสูงที่สุด

เรื่องของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ฯ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันนั้น เป็นส่วนที่ได้รับการประเมินด้วยคะแนนสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ โดยกลุ่มเป้าหมายเห็นด้วยมากที่สุดว่า ตนเองสามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ และตนเองจะไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือเอารัดเอาเปรียบ และสุดท้าย ในเรื่องของการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มได้มีส่วนร่วมโดยการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันมากที่สุด

Abstract

This research study was conducted to evaluate the effectiveness of the public relations (PR) project for anti-corruption, for the 2018 fiscal year. Survey research methodology was used by directly interviewing parts of the samples and mailing the questionnaires to the rest, between June and July 2018. Two groups of research samples were composed of: 1) primary targets (those who were in governmental and public enterprise sectors, political sectors, and private sectors) and 2) secondary targets (those who were in civic societies and educational sectors). In total, 1,733 respondents were included in the study.

Seven issues were measured to evaluate the effectiveness of the project. The findings are as follow. First, media exposure of PR information regarding anti-corruption was at 53.6%. Second, perception of PR information regarding anti-corruption was at 71.8%. Third, understanding of PR information regarding anti-corruption, was at 73.6%. Next, trust in PR information was at 66.2% while trust in governmental policy on anti-corruption was at 65.0%. Next, use of PR information regarding anti-corruption in a daily life was at 85.0%. Last, participation in activities regarding anti-corruption was 72.6%.

Next, comparison between the actual percentages evaluated and the determined criteria, based on the project's five key performance indicators (KPIs), for the 2018 fiscal year, must be made. Such criteria were 80.0% for perception, 75.0% for understanding, 70.0% for trust, 65.0% for use of the PR information, and 65.0% for participation in activities regarding anti-corruption. The results from the current evaluation were all higher and lower than the criteria for all five KPIs. That is, they were 8.2 percent lower for the perception, 1.4 percent lower for the understanding, 3.8 percent lower for the trust, 20.0 percent higher for the use of PR information regarding anti-corruption, and 7.6 percent higher for participation in activities regarding anti-corruption than the determined criteria. ***As a conclusion, the results demonstrated that the project's five evaluation results were partially met the determined criteria for the 2018 fiscal year.***

Considering the details of each issue, viral clips on anti-corruption disseminated on Facebook and YouTube, special short programs on television, and television spots were the top three media forms exposed most by the targets. Second, that Thai prime minister has had an anti-corruption policy was well perceived by most of the targets. Then, for understanding of PR information regarding anti-corruption, personal accountability and sufficiency economy were the key two principles understood most by the targets.

Next, in terms of trust in PR information, the targets believed that the information that they received was correct and credible. Meanwhile, for trust in governmental policy, they believed that if Thai people were cultivated with moral and ethical principles, they will not tolerate with corruption problems. For use of PR information in a daily life, the results indicated that the targets could be able to separate between their own stakes and group/other's stakes, and they will not allow others to corrupt or take advantages on them. Last, for participation in activities regarding anti-corruption, the targets followed news on corruption problems most.

รายงานสำหรับผู้บริหาร

ที่มาและความสำคัญ

สังคมไทยได้เผชิญกับปัญหาการทุจริตมายาวนาน ซึ่งการทุจริตนั้นเกิดขึ้นในหลากหลายรูปแบบและมีความรุนแรงในหลายระดับ ไม่ว่าจะเป็นการยอมรับของขวัญที่ไม่ถูกต้อง การให้และรับสินบน การบริจาคเพื่อช่วยเหลือการรณรงค์ที่ผิดกฎหมาย การใช้อิทธิพลทางการค้า การใช้นโยบายอย่างมือคด และการฉ้อโกง เป็นต้น สำหรับประเทศไทยเองนั้น หากพิจารณาจากดัชนีการรับรู้เกี่ยวกับการคอร์รัปชัน (Corruption Perception Index) หรือ CPI ที่จัดทำขึ้นโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสระหว่างประเทศ (Transparency International) พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 96 จาก 180 ประเทศ และหากพิจารณาผลการสำรวจตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2538 ถึง พ.ศ. 2560 พบว่า ประเทศไทยเคยติดอันดับประเทศที่มีการทุจริตสูงสุด โดยเป็นอันดับที่ 102 ในปี พ.ศ. 2556 ซึ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดการทุจริตนั้นมีอยู่หลายประการด้วยกัน อาทิ เช่น โครงสร้างเศรษฐกิจการเมืองแบบระบบผูกขาดกับคนกลุ่มน้อย ระดับการศึกษาต่ำ นิสัยส่วนตัวที่ชอบแสวงหาผลประโยชน์จากผู้อื่นและมุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตน การขาดระเบียบวินัย ระบบอุปถัมภ์ ค่านิยมที่เน้นความร่ำรวย และการขาดจิตสำนึกที่ดี เป็นต้น

สำหรับประเทศในแถบเอเชียแปซิฟิกเอง จากผลการสำรวจพบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของ 177 ประเทศทั่วเอเชียแปซิฟิก มีดัชนีการรับรู้ถึงการคอร์รัปชันต่ำกว่าร้อยละ 40 ในขณะที่จากผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนไทยที่ผ่านมาพบว่า ประชาชนมีความอดทนต่อการทุจริตเพิ่มมากขึ้น โดยเหตุผลหลักคือ เพื่อให้งานลุล่วงต่อไปได้ โดยที่ประชาชนอาจขาดความรู้และความตระหนักว่า การทุจริตนั้นนำมาซึ่งผลเสียหลายต่อประเทศชาติทั้งในระดับสังคมและในระดับปัจเจกบุคคล สำหรับในระดับสังคม การทุจริตส่งผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product) ความเจริญก้าวหน้าของประเทศ รวมทั้งสวัสดิการและความเป็นอยู่ของผู้นับในประเทศ อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดการลงทุนกับต่างประเทศและการเพิ่มผลผลิต (Productivity) ลดลงงบประมาณด้านการศึกษาและการสาธารณสุขน้อยลง และส่งผลกระทบอย่างมากต่อกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและยากจน ส่วนในระดับปัจเจกบุคคล การยอมรับการทุจริตได้จะทำให้บุคคลเกิดความเคยชินและเฉยชาต่อความไม่ถูกต้อง หรือการเห็นผลดีหรือรางวัลที่ได้จากการทุจริตก็จะทำให้บุคคลมีแรงจูงใจที่จะกระทำการทุจริตนั้น ซึ่งถือเป็นการปลูกฝังความคิด จิตสำนึก และการกระทำที่ผิด โดยท้ายที่สุดแล้วก็จะส่งผลกระทบในวงกว้างต่อสังคมไทยและฝังรากลึกจากรุ่นสู่รุ่น จนยากเกินกว่าที่จะแก้ไขได้ ซึ่งทางแก้ปัญหาดังกล่าวก็คือ รัฐบาลต้องมีมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ด้วยเหตุนี้ สถาบันต่างๆ ทั้งระดับชาติและนานาชาติต่างก็ตระหนักถึงผลกระทบอันรุนแรงที่เกิดจากการทุจริต สถาบันเหล่านั้นจึงได้มีดำเนินการต่างๆ เช่น ธนาคารโลก (World Bank) และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF ที่ออกนโยบายต่อต้านการคอร์รัปชัน โดยได้ลงทุนด้วยเงินจำนวนมากในการวางแผนและพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ เพื่อลดจำนวนการคอร์รัปชันทั่วโลก หรือสำหรับในประเทศที่พัฒนาแล้วก็ได้ตระหนักถึงปัญหานี้อย่างจริงจัง และได้ลงทุนไปกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเช่นกัน นั่นก็เป็นเพราะว่าการทุจริตสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีหรือธรรมาภิบาล (Governance) ที่ดีนั่นเอง ซึ่งรัฐบาลใดก็ตามที่สามารถสร้างนโยบายการต่อต้านและปราบปรามการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะได้รับความไว้วางใจและการสนับสนุนจากประชาชน อันจะส่งผลต่อการยอมรับนโยบายของรัฐอื่นๆ ที่ตามมา

ทางด้านรัฐบาลของไทยเองก็ได้มีการริเริ่มแนวคิดในการปรับปรุงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันการทุจริต ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564) ซึ่งในยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต เน้นสร้างการรับรู้ และปลูกจิตสำนึก ปรับเปลี่ยนทัศนคติ และการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรภาครัฐ ภาคการเมือง และภาคประชาสังคม ให้มีส่วนร่วมตรวจสอบ ต่อด้านและไม่ยอมรับการทุจริตในทุกรูปแบบ ซึ่งกรมประชาสัมพันธ์ในฐานะหน่วยงานหลักของรัฐบาลได้มีการบูรณาการร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) โดยได้ร่วมดำเนินการประชาสัมพันธ์สนับสนุนการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ และนำเผยแพร่สู่สาธารณะผ่านสื่อประเภทต่างๆ ในกำกับ ได้แก่ สื่อวิทยุโทรทัศน์ สื่อวิทยุกระจายเสียง สื่อดิจิทัล และสื่อกิจกรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และความเชื่อมั่นในนโยบายและการดำเนินงานของรัฐบาล และหน่วยงานภาครัฐในการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบแก่กลุ่มเป้าหมายทั่วประเทศ

ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของการประชาสัมพันธ์ ดังกล่าว จึงควรมีการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายเพื่อประเมินการรับรู้ ความเข้าใจ และความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารการนำข่าวสารไปใช้ประโยชน์ และการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นตัวชี้วัดผลลัพธ์ในโครงการประชาสัมพันธ์ ดังกล่าว โดยผลที่ได้จากการประเมินจะสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับกำหนดแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาสื่อประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในปีถัดไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อ การรับรู้ ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
2. เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกัน ปรามปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ
3. เพื่อศึกษาการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
4. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ระเบียบวิธีวิจัย

เพื่อให้การดำเนินงานติดตามประเมินผลโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในครั้งนี้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ข้างต้น ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methods) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดครั้งเดียว (Single Cross-sectional Study) เป็นวิธีวิจัยหลัก โดยแยกเก็บข้อมูลเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การวิจัยเชิงสำรวจโดยการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยตรงจากกลุ่มเป้าหมายในลักษณะของการแจกแบบสอบถามให้แก่บุคคลทั่วไป เพื่อตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (Face-to-face Interviews) และขอรับกลับคืนเลยจากกลุ่มเป้าหมายทั้ง 5 กลุ่มย่อย ได้แก่ ภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ ภาคการเมือง ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคการศึกษา ที่กระจายอยู่ในส่วนต่างๆ ของประเทศ คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร ที่เคยเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

2. การวิจัยเชิงสำรวจทางไปรษณีย์

นอกจากการวิจัยเชิงสำรวจโดยการสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการรวบรวมรายชื่อของผู้เข้าร่วมการอบรมการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์

การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ แล้วดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังบุคคลเหล่านั้นโดยตรง

เครื่องมือหลักที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงสำรวจทั้งการสัมภาษณ์โดยตรงและทางไปรษณีย์ เพื่อประเมินผลในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามในลักษณะที่ให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกเอง (Self-administered Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ถูกพัฒนาขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 7 ส่วน

ทั้งนี้ ก่อนที่กลุ่มเป้าหมายจะตอบแบบสอบถามได้ จะมีคำถามคัดกรอง (Screening Questions) จำนวน 2 ข้อ ในเรื่องของ 1) การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ ผ่านสื่อหรือกิจกรรมทั่วไป จำนวน 12 สื่อหรือกิจกรรม และ 2) การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ ผ่านสื่อหรือกิจกรรมของกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายจะต้องเคยเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ ทั้ง 2 ข้อ จึงจะสามารถตอบแบบสอบถามต่อไปได้

โดยในส่วน of คำถามหลักทั้ง 7 ส่วน มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ โดยมีจำนวนคำถาม 4 ข้อ เพื่อใช้ศึกษาในเรื่องของ เพศ ลักษณะการประกอบอาชีพ (เพื่อจำแนกประเภทของกลุ่มเป้าหมาย) อายุ และระดับการศึกษาสูงสุด

ส่วนที่ 2 คำถามเพื่อวัดการเปิดรับสื่อ (Media Exposure) เกี่ยวกับโครงการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมาย โดยเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Questions) เพื่อวัดประเภทของสื่อและกิจกรรมที่กลุ่มเป้าหมายเคยเปิดรับข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ จำนวน 13 สื่อ/กิจกรรม โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *ไม่เคยเปิดรับ* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เปิดรับบ่อยมาก* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ส่วนที่ 3 คำถามเพื่อวัดการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (Perception) เกี่ยวกับโครงการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 ประเด็น เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เคยรับรู้* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *รับรู้บ่อยมาก* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ส่วนที่ 4 คำถามเพื่อวัดความเข้าใจ (Understanding) ในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ ประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Questions) มีคำถามที่ใช้วัดทั้งหมด 9 ข้อคำถาม เพื่อศึกษาถึงรายละเอียดของความเข้าใจในข้อมูล

ข่าวสารฯ ที่กลุ่มเป้าหมายเปิดรับ เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เข้าใจอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เข้าใจอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ส่วนที่ 5 คำถามเพื่อวัดความเชื่อมั่น (Trust) ในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมาย เป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Questions) จำนวน 11 ข้อคำถาม เพื่อศึกษาความรู้สึกโน้มเอียง (Predisposition) ของกลุ่มเป้าหมาย โดยสามข้อแรกเป็นความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับ 1) ความถูกต้อง เชื่อถือได้ 2) ความรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ และ 3) ความเป็นกลาง และรอบด้านกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ ส่วนอีก 8 ข้อที่เหลือเป็นความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาล ทั้งหมดเป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ส่วนที่ 6 คำถามเพื่อวัดการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Uses in Daily Life) ของกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 ข้อคำถาม เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำข้อมูลข่าวสารฯ ที่ได้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อช่วยป้องกันและปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ส่วนที่ 7 คำถามเพื่อวัดการมีส่วนร่วม (Participation) ในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมาย เป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Questions) มีคำถามที่ใช้วัดทั้งหมด 3 ข้อคำถาม เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย ต่อการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *มีส่วนร่วมน้อยที่สุด* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *มีส่วนร่วมมากที่สุด* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ซึ่งจากการดำเนินการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์โดยตรงและทางไปรษณีย์ดังกล่าว ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในการวิจัยประเมินผลครั้งนี้อยู่ที่ 1,733 คน โดยมาจากแต่ละกลุ่มเป้าหมาย คือ

1. กลุ่มเป้าหมายหลัก ประกอบด้วย 3 กลุ่มย่อย จำนวนรวม 1,066 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 61.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้แก่

ก) ภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ จำนวน 374 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ข) ภาคการเมือง จำนวน 301 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ค) ภาคเอกชน จำนวน 391 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. กลุ่มเป้าหมายรอง ประกอบด้วย 2 กลุ่มย่อย จำนวนรวม 667 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 38.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้แก่

ก) ภาคประชาสังคม จำนวน 300 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ข) ภาคการศึกษา จำนวน 367 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผลการประเมิน

การศึกษาวิจัยเพื่อประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในครั้งนี้ ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของโครงการฯ 5 กลุ่มย่อย จำนวนรวม 1,733 คน แบ่งออกเป็น กลุ่มเป้าหมายหลัก ที่เป็นภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ จำนวน 374 คน (ร้อยละ 21.5) ภาคการเมือง จำนวน 301 คน (ร้อยละ 17.4) และภาคเอกชน จำนวน 391 คน (ร้อยละ 22.6) ขณะที่กลุ่มเป้าหมายรอง ที่เป็นภาคประชาสังคม จำนวน 300 คน (ร้อยละ 17.3) และภาคการศึกษา จำนวน 367 คน (ร้อยละ 21.2) ซึ่งในจำนวนดังกล่าว มีสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิง ในอัตราร้อยละ 46.7 และ 53.3 ตามลำดับ โดยร้อยละ 72.3 ของกลุ่มตัวอย่าง มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 21 ถึง 50 ปี มากที่สุด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 44.8) มากที่สุด อีกทั้งอาศัยอยู่ในภูมิภาคต่างๆ กระจายไปทั่วประเทศ

โดยสื่อ 5 อันดับแรกที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากที่สุด คือ วิทยุโทรทัศน์ (ร้อยละ 83.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง) เฟซบุ๊ก (ร้อยละ 65.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง) กลุ่มไลน์ (ร้อยละ 48.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง) วิทยุกระจายเสียง (ร้อยละ 42.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง) และยูทูบ (ร้อยละ 41.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง)

ทั้งนี้ สามารถสรุปผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์ฯ โดยแยกตามกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มได้ ดังนี้

ผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์ฯ ในกลุ่มเป้าหมายหลักที่เป็น ภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ

การรายงานผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในส่วนนี้ ประกอบไปด้วย 6 ส่วน คือ ความคิดเห็นและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายหลัก ซึ่งเป็นภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ ที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้อาจมีจำนวน 374 คน ต่อการเปิดรับสื่อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร ความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสาร การนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

สำหรับผลการประเมินในส่วนแรกเกี่ยวกับโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจนั้น เริ่มจากการเปิดรับสื่อและกิจกรรม (Media Exposure) เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ดำเนินการโดยกรมประชาสัมพันธ์ จำนวน 13 สื่อ/กิจกรรม ได้แก่ สปอตโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ 2 รายการ รายงานพิเศษทางโทรทัศน์ สปอตวิทยุ รายการวิทยุ 2 รายการ สารคดีวิทยุ บทความภาษาอังกฤษในเว็บไซต์ของกรมประชาสัมพันธ์และเครือข่าย คลิปต่อต้านการทุจริต เผยแพร่ในเฟซบุ๊ก และยูทูบ อินโฟกราฟฟิกต่อต้านการทุจริต ในไลน์กรุปต่างๆ เว็บไซต์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และการอบรมพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการประชาสัมพันธ์ ซึ่งคำถามในแต่ละข้อเป็นมาตรวัดแบบ 5 ระดับ โดยกำหนดให้ *ไม่เคยเปิดรับ* ได้ 1 คะแนน ขึ้นไปจนถึง *เปิดรับบ่อยมาก* ได้ 5 คะแนน

จากผลการวิจัย พบว่า คลิปต่อต้านการทุจริต เผยแพร่ในเฟซบุ๊กและยูทูบ และรายงานพิเศษทางโทรทัศน์ (สกู๊ปข่าว) เป็นสื่อที่ภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจเปิดรับเกี่ยวกับโครงการประชาสัมพันธ์ฯ บ่อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.32 และ 3.30 ตามมาด้วยสปอตโทรทัศน์ ที่ค่าเฉลี่ย 3.20 ขณะที่รายการวิทยุ “เรื่องเล่าจาก เสธ. บัญชร” และสารคดีวิทยุเป็นภาษาอังกฤษ เป็นสื่อที่กลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้ เปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 2.24 และ 2.26 ตามลำดับ

ต่อมา เป็นผลการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (Perception) จากโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ จำนวน 5 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ 1) นโยบายหลักของนายกรัฐมนตรีในการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชัน

และประพฤติมิชอบ 2) แนวคิดที่ส่งเสริมให้ประเทศไทยใสสะอาด และประชาชนร่วมใจกันต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน 3) การที่ภาครัฐสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานส่งเสริมการดำเนินงานด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ และสกัดกั้นการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ 4) การที่ภาครัฐพยายามปรับปรุงและปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชันทั้งระบบ และ 5) ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันในสายตาคนต่างชาติ โดยคำถามในแต่ละข้อเป็นมาตรวัดแบบ 5 ระดับ โดยกำหนดให้ *ไม่เคยรับรู้* ได้ 1 คะแนน ขึ้นไปจนถึง *รับรู้บ่อยมาก* ได้ 5 คะแนน

ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มเป้าหมายรับรู้มากที่สุด คือ การที่นายกรัฐมนตรีมีนโยบายหลักในการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.73) ตามมาด้วยประเด็นที่ว่า ภาครัฐสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานส่งเสริมการดำเนินงานด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ และสกัดกั้นการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ (ค่าเฉลี่ย 3.69) ขณะที่เรื่องของภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน ในสายตาคนต่างชาติ ถูกรับรู้ น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.52

ในการวัดความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร (Understanding) เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาครัฐและภาควิชาการนั้น ใช้คำถามทั้งหมด 9 ข้อ เพื่อศึกษาถึงรายละเอียดของความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารที่เปิดรับ ในเรื่องของ 1) การให้ความสำคัญกับนโยบายในการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบของรัฐบาลชุดปัจจุบัน 2) แนวคิด “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” ซึ่งเป็นแนวคิดหลักที่ภาครัฐใช้ในการสื่อสารกับประชาชน 3) หลักธรรมาภิบาล หรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดระเบียบเพื่อให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข 4) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และจะช่วยลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้ 5) การมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด การเคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบการกระทำ ได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข ถือเป็นการต่อต้านการทุจริต 6) สาเหตุของการเกิดปัญหาการทุจริตในภาครัฐ 7) ปัจจัยที่เอื้อต่อการทุจริตในภาครัฐ 8) ช่องทางในการร้องเรียน ส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่พบเจอปัญหาการทุจริต และ 9) กฎ ระเบียบ และมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต โดยคำถามในแต่ละข้อเป็นมาตรวัดแบบ 5 ระดับ โดยกำหนดให้ *ไม่เข้าใจอย่างยิ่ง* ได้ 1 คะแนน ขึ้นไปจนถึง *เข้าใจอย่างยิ่ง* ได้ 5 คะแนน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ภาครัฐและภาควิชาการมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ว่า การมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด การเคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบการกระทำ ได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข ถือเป็นการต่อต้านการทุจริต มากที่สุด ด้วยระดับค่าเฉลี่ย 3.85 ตามมาด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และจะช่วยลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้ (ค่าเฉลี่ย 3.80) โดยมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของช่องทางในการร้องเรียน ส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่พบเจอปัญหาการทุจริต น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.58

ประเด็นที่สี่ ในเรื่องของการวัดความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสาร (Trust) เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจนั้น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนแรก ใช้คำถามจำนวน 3 ข้อ เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน เพื่อศึกษาความรู้สึกโน้มน้าวของกลุ่มเป้าหมายในความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ในประเด็น เรื่องของ 1) ความถูกต้อง เชื่อถือได้ 2) ความรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ และ 3) ความเป็นกลาง และรอบด้าน กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบจากภาครัฐ

จากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.52 ในขณะที่ เชื่อมั่นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ มีความรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.34

ส่วนที่สอง เป็นการวัดความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ ในประเด็นหลัก 8 ข้อ ในเรื่องของ 1) การที่ประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จะไม่ยอมรับ การทุจริตคอร์รัปชัน 2) การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐจะมีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริต คอร์รัปชัน 3) การที่ทุกภาคส่วนจะเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้น 4) การที่ภาคเอกชน จะดำเนินธุรกิจโดยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชันลดน้อยลง 5) การที่นักการเมือง และพรรคการเมืองจะมีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา 6) การที่ทุกภาคส่วนจะร่วมมือกัน ในการปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน 7) จากนโยบายของรัฐบาล ในการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง จะทำให้ปัญหาการทุจริต คอร์รัปชันลดลง และ 8) การที่ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันในสายตา คนต่างชาติ จะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยใช้คำถามที่เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นว่า ประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.51 รองลงมา คือ ความเชื่อมั่นว่า

ทุกภาคส่วนจะเฝ้าระวัง การทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้น ที่ค่าเฉลี่ย 3.38 ในขณะที่เชื่อมั่นว่า นักการเมืองและพรรคการเมืองจะมีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา และภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันในสายตาคนต่างชาติ จะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 2.95 และ 3.18 ตามลำดับ

ลำดับที่ห้า ในส่วนของการประเมินการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบนั้นไปใช้ประโยชน์ (Uses) ในชีวิตประจำวันของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ ประกอบด้วย 5 ข้อคำถาม เพื่อศึกษาเรื่องของ 1) การดำเนินชีวิตโดยมีจิตสำนึก ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม 2) ความสามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ 3) การปลูกฝังความคิดและแนวทางปฏิบัติในการทำงานอย่างมีคุณธรรม โปร่งใสให้กับบุคคลอื่นๆ 4) การไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือเอารัดเอาเปรียบ และ 5) การแจ้งเบาะแสไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง หากพบเจอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า ตนเองจะไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือเอารัดเอาเปรียบ และตนเองสามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ สูงที่สุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.32 และ 4.30 ตามลำดับ ส่วนเรื่องของการที่หากพบเจอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการทุจริต คอร์รัปชัน ตนเองจะแจ้งเบาะแสไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้รับคะแนนการประเมินต่ำที่สุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.08

สุดท้าย การมีส่วนร่วม (Participation) ในการดำเนินการเพื่อป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ ถูกประเมินโดยใช้คำถามซึ่งเป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *มีส่วนร่วมน้อยที่สุด* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *มีส่วนร่วมมากที่สุด* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน จำนวนทั้งหมด 3 ข้อ เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย ต่อการดำเนินการเพื่อป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้แก่ 1) การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน 2) การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทรงพลังให้ช่วยกันตระหนักถึงและป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และ 3) การบอกต่อหรือชักชวนให้คนที่รู้จักเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อพูดคุยถึงแนวทางในการป้องกัน และการจัดการกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมโดยการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.81 ขณะที่การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทรงพลังให้ช่วยกันตระหนักถึง

และป้องกันปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.63

เมื่อนำค่าเฉลี่ยจากการประเมินประสิทธิภาพของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ทั้งเจ็ดประเด็นย่อย มาแสดงร่วมกัน จะเห็นได้ว่า กลุ่มเป้าหมายหลัก ซึ่งเป็นภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ จำนวน 374 คน มีการประเมินเรื่องของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน สูงที่สุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.23 รองลงมา คือ ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.72 และ 3.71 ตามลำดับ ลำดับถัดมา คือ เรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.64) ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.41) และความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.26) ตามลำดับ ส่วนเรื่องของการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้รับการประเมินด้วยคะแนนน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 2.79

ผลการประเมินประสิทธิภาพของโครงการประชาสัมพันธ์ฯ ในกลุ่มเป้าหมายหลักที่เป็นภาคการเมือง

ในส่วนนี้ เป็นการรายงานผลการประเมินประสิทธิภาพของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 สำหรับกลุ่มเป้าหมายหลักที่เป็นภาคการเมือง จำนวน 301 คน ประกอบไปด้วย 6 ส่วน คือ การเปิดรับสื่อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร ความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสาร การนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยใช้คำถามและมาตรวัดในลักษณะเดียวกันกับที่ใช้ประเมินกลุ่มเป้าหมายหลักที่เป็นภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจข้างต้น

การวัดการเปิดรับสื่อและกิจกรรม (Media Exposure) เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ดำเนินการโดยกรมประชาสัมพันธ์ จำนวน 13 สื่อ/กิจกรรม โดยใช้คำถามที่เป็นมาตรวัดแบบ 5 ระดับ โดยกำหนดให้ *ไม่เคยรับรู้* ได้ 1 คะแนน ขึ้นไปจนถึง *รับรู้บ่อยมาก* ได้ 5 คะแนน จากผลการวิจัยพบว่า สปอตโทรทัศน์ และการอบรมพัฒนาศักยภาพ

เครือข่ายการประชาสัมพันธ์ฯ เป็นสื่อที่ภาคการเมือง เปิดรับเกี่ยวกับโครงการประชาสัมพันธ์ฯ บ่อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.49 และ 3.35 ตามลำดับ ตามมาด้วย รายงานพิเศษทางโทรทัศน์ (สกู๊ปข่าว) และ คลิปต่อต้านการทุจริต เผยแพร่ในเฟซบุ๊กและยูทูป เป็นสื่อและกิจกรรมที่กลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้เปิดรับ เกี่ยวกับโครงการประชาสัมพันธ์ฯ รองลงมาเท่ากัน ที่ค่าเฉลี่ย 3.32 ส่วนสารคดีวิทยุเป็นภาษาอังกฤษ และ รายการวิทยุ “เรื่องเล่าจาก เสธ. บัญชร” เป็นสื่อที่ภาคการเมือง เปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ ป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 2.07 และ 2.11 ตามลำดับ

ส่วนที่สอง เป็นผลการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (Perception) จากโครงการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของภาคการเมือง จำนวน 5 ประเด็น เดียวกันกับที่ใช้ประเมินในกลุ่มของภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ คือ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับ 1) นโยบายหลัก ของนายกรัฐมนตรีในการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ 2) แนวคิดที่ ส่งเสริมให้ประเทศไทยใสสะอาด และประชาชนร่วมใจกันต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน 3) การที่ภาครัฐ สนับสนุนให้ทุกหน่วยงานส่งเสริมการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และสกัดกั้นการทุจริต คอร์รัปชันทุกรูปแบบ 4) การที่ภาครัฐพยายามปรับปรุงและปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปรามปราม การทุจริตคอร์รัปชันทั้งระบบ และ 5) ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน ในสายตาคนต่างชาติ โดยคำถามในแต่ละข้อเป็นมาตรวัดแบบ 5 ระดับ โดยกำหนดให้ *ไม่เคยรับรู้* ได้ 1 คะแนน ขึ้นไปจนถึง *รับรู้บ่อยมาก* ได้ 5 คะแนน

ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคการเมืองรับรู้มากที่สุด คือ การที่ นายกรัฐมนตรีมีนโยบายหลักในการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ (ค่าเฉลี่ย 4.02) ตามมาด้วยประเด็นที่ว่า ภาครัฐสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานส่งเสริมการดำเนินงาน ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และสกัดกั้นการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ (ค่าเฉลี่ย 3.94) ขณะที่ เรื่องของภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันในสายตาคนต่างชาติ ถูกรับรู้ น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.60

ประเด็นที่สาม เป็นเรื่องของความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน ปรามปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มภาคการเมือง ซึ่งใช้คำถามจำนวน 9 ข้อ เพื่อศึกษาถึง รายละเอียดของความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารที่เปิดรับ ในเรื่องของ 1) การให้ความสำคัญกับนโยบาย ในการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบ ของรัฐบาลชุดปัจจุบัน 2) แนวคิด “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” ซึ่งเป็นแนวคิดหลักที่ภาครัฐใช้ในการสื่อสารกับประชาชน 3) หลักธรรมาภิบาล หรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดระเบียบ เพื่อให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข 4) หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และจะช่วยลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้

5) การมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด การเคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบการกระทำได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข ถือเป็นการต่อต้านการทุจริต 6) สาเหตุของการเกิดปัญหาการทุจริตในภาครัฐ 7) ปัจจัยที่เอื้อต่อการทุจริตในภาครัฐ 8) ช่องทางในการร้องเรียน ส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่พบเจอปัญหาการทุจริต และ 9) กฎ ระเบียบ และมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *ไม่เข้าใจอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เข้าใจอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กลุ่มภาคการเมือง มีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ว่า การมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด การเคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบการกระทำได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข ถือเป็นการต่อต้านการทุจริตมากที่สุด ด้วยระดับค่าเฉลี่ย 4.15 ตามมาด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และจะช่วยลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้ (ค่าเฉลี่ย 4.10) โดยมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องช่องทางในการร้องเรียน ส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่พบเจอปัญหาการทุจริตน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.78

ประเด็นถัดมา ในเรื่องของการวัดความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคการเมืองนั้น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนแรก ใช้คำถามจำนวน 3 ข้อ เพื่อศึกษาความรู้สึกโน้มเอียงของกลุ่มเป้าหมายในความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ในประเด็นเรื่องของ 1) ความถูกต้อง เชื่อถือได้ 2) ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ และ 3) ความเป็นกลาง และรอบด้านกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.52 ในขณะที่เชื่อมั่นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ ความเป็นกลาง และรอบด้านกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.37

ส่วนที่สอง เป็นการวัดความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นการเมือง ในประเด็นหลัก 8 ข้อ ในเรื่องของการที่ประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน

การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐจะมีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน การที่ทุกภาคส่วนจะเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้น การที่ภาคเอกชนจะดำเนินธุรกิจโดยมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชันลดน้อยลง การที่นักการเมืองและพรรคการเมืองจะมีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา การที่ทุกภาคส่วนจะร่วมมือกันในการปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน จากนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง จะทำให้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันลดลง และการที่ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันในสายตาคนต่างชาติ จะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยใช้คำถามที่เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นว่า ประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม จะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.64 รองลงมา คือ ความเชื่อมั่นว่าทุกภาคส่วนจะเฝ้าระวัง การทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้น ที่ค่าเฉลี่ย 3.57 ในขณะที่เชื่อมั่นว่า ภาคเอกชนจะดำเนินธุรกิจโดยมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชันลดน้อยลง และนักการเมืองและพรรคการเมืองจะมีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.24 และ 3.26 ตามลำดับ

ประเด็นที่ห้า เป็นการประเมินการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคการเมือง ประกอบด้วย 5 ข้อคำถาม โดยใช้มาตรวัดแบบ 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน เพื่อศึกษาเรื่องของ 1) การดำเนินชีวิต โดยมีจิตสำนึกยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม 2) ความสามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ 3) การปลูกฝังความคิดและแนวทางปฏิบัติในการทำงานอย่างมีคุณธรรม โปร่งใสให้กับบุคคลอื่นๆ 4) การไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือเอารัดเอาเปรียบ และ 5) การแจ้งเบาะแสไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง หากพบเจอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน

จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างสามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ มีคะแนนสูงที่สุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.41 ตามมาด้วยเรื่องของ การที่กลุ่มตัวอย่างดำเนินชีวิต โดยมีจิตสำนึกยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม และกลุ่มตัวอย่างจะไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือเอารัดเอาเปรียบ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.40 เท่ากัน ส่วนเรื่องของ การที่หากพบเจอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน กลุ่มตัวอย่างจะแจ้งเบาะแสไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้รับคะแนนการประเมินต่ำที่สุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.26

สุดท้าย การมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคการเมือง ถูกประเมินโดยใช้คำถามเพื่อศึกษาถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย ต่อการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้แก่ 1) การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน 2) การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ณรงค์ให้ช่วยกันตระหนักถึงและป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และ 3) การบอกต่อหรือชักชวนให้คนที่รู้จักเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อพูดคุยถึงแนวทางในการป้องกัน และการจัดการกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *มีส่วนร่วมน้อยที่สุด* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *มีส่วนร่วมมากที่สุด* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน จำนวนทั้งหมด 3 ข้อ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมโดยการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.88 ขณะที่การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ณรงค์ให้ช่วยกันตระหนักถึงและป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.69

เมื่อนำค่าเฉลี่ยจากการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ในแต่ละประเด็นมาแสดงร่วมกัน จะเห็นได้ว่า กลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นภาคการเมือง จำนวน 301 คน มีลำดับการประเมินดังนี้ คือ เรื่องของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ได้รับคะแนนการประเมินสูงที่สุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.36 รองลงมา คือ ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.93 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.88 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.77 ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.44 และความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.42 ตามลำดับ ส่วนเรื่องของการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้รับการประเมินด้วยคะแนนน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 2.81

ผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์ฯ ในกลุ่มเป้าหมายหลักที่เป็นภาคเอกชน

ในส่วนนี้ เป็นการรายงานผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของกลุ่มเป้าหมายหลัก

ที่เป็นภาคเอกชน ที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้นี้จำนวน 391 คน ใน 6 ส่วน ได้แก่ การเปิดรับสื่อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร ความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสาร การนำข้อมูลข่าวสาร ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ

ผลการประเมินเกี่ยวกับโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของภาคเอกชนนั้น เริ่มจากการเปิดรับสื่อและกิจกรรม (Media Exposure) จากการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ดำเนินการโดย กรมประชาสัมพันธ์ จำนวน 13 สื่อ/กิจกรรม ในลักษณะเดียวกันกับกลุ่มเป้าหมายหลัก 2 กลุ่มแรก ที่เป็น ภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ และภาคการเมือง ซึ่งคำถามในแต่ละข้อเป็นมาตรวัดแบบ 5 ระดับ โดยกำหนดให้ *ไม่เคยเปิดรับ* ได้ 1 คะแนน ขึ้นไปจนถึง *เปิดรับบ่อยมาก* ได้ 5 คะแนน ซึ่งพบว่า คลิปต่อต้านการทุจริต เผยแพร่ในเฟซบุ๊กและยูทูบ เป็นสื่อที่ภาคเอกชนเปิดรับเกี่ยวกับโครงการ ประชาสัมพันธ์ฯ บ่อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.28 ตามมาด้วยรายงานพิเศษทางโทรทัศน์ (สื่ूपักข่าว) ที่ค่าเฉลี่ย 3.15 และสปอตโทรทัศน์ ที่ค่าเฉลี่ย 3.07 ตามลำดับ ขณะที่สารคดีวิทยุเป็นภาษาอังกฤษ และรายการวิทยุ “เรื่องเล่าจาก เสธ. บัญชร” เป็นสื่อที่กลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้เปิดรับข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 1.89 และ 1.99 ตามลำดับ

ถัดมา เป็นผลการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (Perception) จากโครงการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของภาคเอกชนในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา จำนวน 5 ประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายหลัก แนวคิดที่ใช้ การสนับสนุนของภาครัฐ การดำเนินการ ของภาครัฐ และภาพลักษณ์ของประเทศไทย เกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยคำถามในแต่ละข้อเป็นมาตรวัดแบบ 5 ระดับ โดยกำหนดให้ *ไม่เคยรับรู้* ได้ 1 คะแนน ขึ้นไปจนถึง *รับรู้บ่อยมาก* ได้ 5 คะแนน

ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มภาคเอกชนรับรู้มากที่สุด คือ การที่นายกรัฐมนตรี มีนโยบายหลักในการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.55 ตามมาด้วยการรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดที่ส่งเสริมให้ประเทศไทยใสสะอาด และประชาชนร่วมใจกันต่อต้าน การทุจริตคอร์รัปชัน ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.52 ขณะที่เรื่องของภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการ ทุจริตคอร์รัปชันในสายตาคนต่างชาติ ถูกรับรู้น้อยที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.28

ประเด็นที่สาม เป็นเรื่องของความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มภาคเอกชน ซึ่งใช้คำถาม

จำนวน 9 ข้อ โดยใช้มาตรวัด 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เข้าใจอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เข้าใจอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน เพื่อวัดความเข้าใจเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับนโยบายในการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบ ของรัฐบาลชุดปัจจุบัน แนวคิด “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” ซึ่งเป็นแนวคิดหลักที่ภาครัฐใช้ในการสื่อสารกับประชาชน หลักธรรมาภิบาล หรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดระเบียบเพื่อให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และจะช่วยลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้ การมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด การเคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบการกระทำได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข ถือเป็น การต่อต้านการทุจริต สาเหตุของการเกิดปัญหาการทุจริตในภาครัฐ ปัจจัยที่เอื้อต่อการทุจริตในภาครัฐ ช่องทางในการร้องเรียน ส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่พบเจอ ปัญหาการทุจริต และกฎ ระเบียบ และมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มภาคเอกชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และจะช่วยลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้ มากที่สุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.74 ตามมาด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับการมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด การเคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบการกระทำได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข ถือเป็น การต่อต้านการทุจริต และความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดปัญหาการทุจริตในภาครัฐ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.66 และ 3.59 ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจน้อยที่สุด เกี่ยวกับเรื่องของการร้องเรียน ส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่พบเจอปัญหาการทุจริต ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.29

ประเด็นต่อมา ในเรื่องของความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเอกชนนั้น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนแรก ใช้คำถามจำนวน 3 ข้อ เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน เพื่อศึกษาความรู้สึกโน้มน้าวใจของกลุ่มเป้าหมายในความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ในประเด็น เรื่องของ 1) ความถูกต้อง เชื่อถือได้ 2) ความรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ และ 3) ความเป็นกลาง และรอบด้านกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ ซึ่งจากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.28 ในขณะที่เชื่อมั่นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม

การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ มีความเป็นกลาง และรอบด้านกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.04

ส่วนที่สอง เป็นการวัดความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคเอกชน ในประเด็นหลัก 8 ข้อ โดยใช้คำถามที่เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน ในเรื่องของ 1) การที่ประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน 2) การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐจะมีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน 3) การที่ทุกภาคส่วนจะเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้น 4) การที่ภาคเอกชนจะดำเนินธุรกิจโดยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชันลดน้อยลง 5) การที่นักการเมืองและพรรคการเมืองจะมีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา 6) การที่ทุกภาคส่วนจะร่วมมือกันในการปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน 7) จากนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง จะทำให้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันลดลง และ 8) การที่ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันในสายตาคนต่างชาติ จะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

จากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นว่า ประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.57 รองลงมา คือ ความเชื่อมั่นว่าจากนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง จะทำให้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันลดลง ที่ค่าเฉลี่ย 3.25 ในขณะที่เชื่อมั่นว่า นักการเมืองและพรรคการเมืองจะมีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา และการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐจะมีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 2.87 และ 3.12 ตามลำดับ

ลำดับที่ห้า ในส่วนของการประเมินการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคเอกชน ประกอบด้วย 5 ข้อคำถาม เพื่อศึกษาเรื่องของ 1) การดำเนินชีวิต โดยมีจิตสำนึก ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม 2) ความสามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ 3) การปลูกฝังความคิดและแนวทางปฏิบัติในการทำงานอย่างมีคุณธรรม โปร่งใสให้กับบุคคลอื่นๆ 4) การไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือเอารัดเอาเปรียบ และ 5) การแจ้งเบาะแสไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง หากพบเจอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เรื่องของการที่กลุ่มตัวอย่างจะไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือเอาเปรียบ มีคะแนนสูงสุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.25 ตามมาด้วยเรื่องของการที่กลุ่มตัวอย่างสามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.21 ส่วนเรื่องของการที่หากพบเจอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน กลุ่มตัวอย่างจะแจ้งเบาะแสไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้รับคะแนนการประเมินต่ำที่สุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.07

สุดท้าย การมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคเอกชน ถูกประเมินโดยใช้คำถามซึ่งเป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *มีส่วนร่วมน้อยที่สุด* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *มีส่วนร่วมมากที่สุด* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน จำนวนทั้งหมด 3 ข้อ เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมายต่อการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้แก่ 1) การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน 2) การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่รณรงค์ให้ช่วยกันตระหนักถึงและป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และ 3) การบอกต่อหรือชักชวนให้คนที่รู้จักเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อพูดคุยถึงแนวทางในการป้องกัน และการจัดการกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมโดยการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.71 ขณะที่การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่รณรงค์ให้ช่วยกันตระหนักถึงและป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และการบอกต่อหรือชักชวนให้คนที่รู้จักเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อพูดคุยถึงแนวทางในการป้องกัน และการจัดการกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.35 เท่ากัน

เมื่อนำค่าเฉลี่ยจากการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ทั้งเจ็ดประเด็นย่อย มาแสดงร่วมกัน จะเห็นได้ว่า กลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคเอกชน จำนวน 391 คน มีการประเมินเรื่องของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.17) รองลงมา คือ เรื่องของความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.50) เรื่องของการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.47) เรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.41) เรื่องของความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.20) เรื่องของความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.16)

และสุดท้าย เรื่องของการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ ได้รับการประเมินด้วยคะแนนน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.54)

ผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์ฯ ในกลุ่มเป้าหมายรองที่เป็นภาคประชาสังคม

การรายงานผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 สำหรับกลุ่มเป้าหมายรอง ซึ่งเป็นภาคประชาสังคม จำนวน 300 คน ประกอบไปด้วย 6 ส่วนเช่นเดียวกับกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ ข้างต้น คือ เรื่องของการเปิดรับสื่อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร ความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสาร การนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ในการวัดการเปิดรับสื่อและกิจกรรม (Media Exposure) เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ดำเนินการโดยกรมประชาสัมพันธ์ จำนวน 13 สื่อ/กิจกรรม โดยใช้คำถามที่เป็นมาตรวัดแบบ 5 ระดับ โดยกำหนดให้ *ไม่เคยรับรู้* ได้ 1 คะแนน ขึ้นไปจนถึง *รับรู้บ่อยมาก* ได้ 5 คะแนน

จากผลการวิจัยพบว่า รายงานพิเศษทางโทรทัศน์ (สกู๊ปข่าว) เป็นสื่อที่ภาคประชาสังคมเปิดรับเกี่ยวกับโครงการประชาสัมพันธ์ฯ บ่อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.34 ตามมาด้วย สปอตโทรทัศน์ ที่ค่าเฉลี่ย 3.31 และคลิปต่อต้านการทุจริต เผยแพร่ในเฟซบุ๊กและยูทูบ ที่ค่าเฉลี่ย 3.12 ตามลำดับ ส่วนสารคดีวิทยุเป็นภาษาอังกฤษ และบทความภาษาอังกฤษในเว็บไซต์ฯ เป็นสื่อที่ภาคประชาสังคมเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 1.66 และ 1.68 ตามลำดับ

ส่วนที่สอง เป็นผลการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (Perception) จากโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคประชาสังคม จำนวน 5 ประเด็นเดียวกันกับที่ใช้ประเมินในกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ คือ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายหลัก แนวคิดที่ใช้ การสนับสนุนของภาครัฐ การดำเนินการของภาครัฐ และภาพลักษณ์ของประเทศไทย เกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยคำถามในแต่ละข้อเป็นมาตรวัดแบบ 5 ระดับ โดยกำหนดให้ *ไม่เคยรับรู้* ได้ 1 คะแนน ขึ้นไปจนถึง *รับรู้บ่อยมาก* ได้ 5 คะแนน

ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้รับรู้มากที่สุดเหมือนกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ คือ การที่นายกรัฐมนตรีมีนโยบายหลักในการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และ

ประพฤติมิชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.75) ตามมาด้วยประเด็นเรื่องของการที่ภาครัฐสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานส่งเสริมการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และสกัดกั้นการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ (ค่าเฉลี่ย 3.62) ขณะที่เรื่องของข่าวสารด้านภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันในสายตาคนต่างชาติ ถูกรับรู้น้อยที่สุดโดยภาคประชาสังคม ที่ค่าเฉลี่ย 3.44

ในการประเมินความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร (Understanding) เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มภาคประชาสังคมนั้น ใช้คำถามทั้งหมด 9 ข้อ เพื่อศึกษาถึงรายละเอียดของความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารที่เปิดรับ ในประเด็นเดียวกับที่วัดกับกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ โดยเริ่มจาก *ไม่เข้าใจอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เข้าใจอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ผลการวิจัยพบว่า ภาคประชาสังคมมีความเข้าใจเกี่ยวกับการมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด การเคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบการกระทำได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข ถือเป็นการต่อต้านการทุจริต และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และจะช่วยลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้มากที่สุดสามอันดับแรก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.01 และ 3.98 ตามลำดับ โดยมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของแนวคิด “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” ซึ่งเป็นแนวคิดหลักที่ภาครัฐใช้ในการสื่อสารกับประชาชน เรื่องกฎ ระเบียบ และมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต และเรื่องของช่องทางในการร้องเรียน ส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่พบเจอปัญหาการทุจริต น้อยที่สุดเป็นสามอันดับสุดท้าย ที่ค่าเฉลี่ย 3.49 3.54 และ 3.55 ตามลำดับ

ในเรื่องของการวัดความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคประชาสังคมนั้น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนแรก ใช้คำถามจำนวน 3 ข้อ ซึ่งมาตรวัดเป็นแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน เพื่อศึกษาความรู้สึกไว้วางใจของกลุ่มเป้าหมายในความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ในประเด็นเรื่องของความถูกต้อง เชื่อถือได้ ความรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ และความเป็นกลาง และรอบด้านกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ

จากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ มีความรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.38

ในขณะที่เชื่อมั่นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ ความเป็นกลาง และรอบด้านกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.26

ส่วนที่เหลือเป็นการวัดความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นประชาสังคม ในประเด็นหลัก 8 ข้อ ในเรื่องของ 1) การที่ประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน 2) การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐจะมีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน 3) การที่ทุกภาคส่วนจะเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้น 4) การที่ภาคเอกชน จะดำเนินธุรกิจโดยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชันลดน้อยลง 5) การที่นักการเมืองและพรรคการเมือง จะมีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา 6) การที่ทุกภาคส่วนจะร่วมมือกันในการปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน 7) จากนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง จะทำให้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันลดลง และ 8) การที่ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันในสายตาคนต่างชาติ จะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยใช้คำถามที่เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นว่า ประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.66 รองลงมา คือ ความเชื่อมั่นว่าทุกภาคส่วนจะเฝ้าระวัง การทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้น ที่ค่าเฉลี่ย 3.38 ในขณะที่เชื่อมั่นว่า นักการเมืองและพรรคการเมืองจะมีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา และการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐจะมีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 2.76 และ 3.06 ตามลำดับ

ประเด็นที่ห้า เป็นการประเมินการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นของภาคประชาสังคม ประกอบด้วย 5 ข้อคำถาม โดยใช้มาตรวัดแบบ 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน เพื่อศึกษาเรื่องของ 1) การดำเนินชีวิตโดยมีจิตสำนึก ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม 2) ความสามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ 3) การปลูกฝังความคิดและแนวทางปฏิบัติในการทำงานอย่างมีคุณธรรม โปร่งใสให้กับบุคคลอื่นๆ 4) การไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือเอาเปรียบ และ 5) การแจ้งเบาะแสไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง หากพบเจอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน

จะเห็นได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างสามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ มีคะแนนสูงสุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.43 ตามมาด้วยเรื่องของการที่กลุ่มตัวอย่างจะไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือเอารัดเอาเปรียบ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.41 ส่วนเรื่องของการที่หากพบเจอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน กลุ่มตัวอย่างจะแจ้งเบาะแสไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้รับคะแนนการประเมินต่ำที่สุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.12

สุดท้าย การประเมินการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคประชาสังคม ใช้คำถามจำนวนทั้งหมด 3 ข้อ เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย ต่อการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้แก่ 1) การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน 2) การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทรงพลังให้ช่วยกันตระหนักถึงและป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และ 3) การบอกต่อหรือชักชวนให้คนที่รู้จักเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อพูดคุยถึงแนวทางในการป้องกันและการจัดการกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน โดยมาตรวัดเป็นแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจากมีส่วนร่วมน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึงมีส่วนร่วมมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างประเมินการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน สูงที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.76 ขณะที่ประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทรงพลังให้ช่วยกันตระหนักถึงและป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.44

เมื่อนำค่าเฉลี่ยจากการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของกลุ่มเป้าหมายรองที่เป็นภาคประชาสังคม จำนวน 300 คน ในแต่ละประเด็น มาแสดงร่วมกัน จะเห็นได้ว่า มีลำดับการประเมินในลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ นั่นคือ กลุ่มภาคประชาสังคม ประเมินเรื่องของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน สูงที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมา คือ เรื่องของความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ค่าเฉลี่ย 3.71 ขณะที่เรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.59 ส่วนเรื่องของความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.32 และ 3.23 ตามลำดับ และสุดท้าย เรื่องของการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้รับการประเมินด้วยคะแนนน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 2.55

ผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์ ในกลุ่มเป้าหมายรองที่เป็นภาคการศึกษา

ในส่วนนี้ เป็นการรายงานผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายรองกลุ่มสุดท้าย ที่เป็นภาคการศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้อาจมีจำนวน 367 คน ใน 6 ประเด็น ได้แก่ การเปิดรับสื่อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร ความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสาร การนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การประเมินการเปิดรับสื่อและกิจกรรม (Media Exposure) เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ดำเนินการโดยกรมประชาสัมพันธ์ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคการศึกษา จำนวน 13 สื่อ/กิจกรรม ได้แก่ สปอตโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ 2 รายการ รายงานพิเศษทางโทรทัศน์ สปอตวิทยุ รายการวิทยุ 2 รายการ สารคดีวิทยุ บทความภาษาอังกฤษ ในเว็บไซต์ของกรมประชาสัมพันธ์และเครือข่าย คลิปต่อต้านการทุจริต เผยแพร่ในเฟซบุ๊กและยูทูบ อินโฟกราฟิกต่อต้านการทุจริต ในไลน์กรุ๊ปต่างๆ เว็บไซต์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และการอบรมพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการประชาสัมพันธ์ นั้น ใช้คำถามซึ่งเป็นมาตรวัดแบบ 5 ระดับ กำหนดให้ *ไม่เคยเปิดรับ* ได้ 1 คะแนน *ขึ้นไปจนถึง เปิดรับบ่อยมาก* ได้ 5 คะแนน

ผลการวิจัย พบว่า คลิปต่อต้านการทุจริต เผยแพร่ในเฟซบุ๊กและยูทูบ และเว็บไซต์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร รายการและสื่อประชาสัมพันธ์ เป็นสื่อที่ภาคการศึกษา เปิดรับเกี่ยวกับโครงการประชาสัมพันธ์ บ่อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.75 และ 3.32 ตามลำดับ ตามมาด้วยรายงานพิเศษทางโทรทัศน์ (สฎูปขาว) ที่ค่าเฉลี่ย 3.31 ขณะที่รายการวิทยุ “เรื่องเล่าจาก เสธ. บัญชร” และสารคดีวิทยุ เป็นภาษาอังกฤษ เป็นสื่อที่กลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้เปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 1.89 และ 2.05 ตามลำดับ

การประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (Perception) จากโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของภาคการศึกษา จำนวน 5 ประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับ

- 1) นโยบายหลักของนายกรัฐมนตรีในการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ
- 2) แนวคิดที่ส่งเสริมให้ประเทศไทยใสสะอาด และประชาชนร่วมใจกันต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน
- 3) การที่ภาครัฐสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานส่งเสริมการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และสกัดกั้นการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ
- 4) การที่ภาครัฐพยายามปรับปรุงและปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชันทั้งระบบ และ
- 5) ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับ

การทุจริตคอร์รัปชันในสายตาคนต่างชาติ โดยคำถามในแต่ละข้อเป็นมาตรวัดแบบ 5 ระดับ โดยกำหนดให้ *ไม่เคยรับรู้* ได้ 1 คะแนน ขึ้นไปจนถึง *รับรู้บ่อยมาก* ได้ 5 คะแนน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มภาคการศึกษา รับรู้มากที่สุด คือ แนวคิดที่ส่งเสริมให้ประเทศไทยใสสะอาด และประชาชนร่วมใจกันต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน และการที่นายกรัฐมนตรีมีนโยบายหลักในการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ ที่ค่าเฉลี่ย 3.62 และ 3.56 ตามลำดับ ขณะที่เรื่องของหน้าที่ภาครัฐพยายามปรับปรุงและปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปรามปราม การทุจริตคอร์รัปชันทั้งระบบ ถูกรับรู้น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.33

ประเด็นที่สาม การวัดความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคการศึกษานั้น ใช้คำถามทั้งหมด 9 ข้อ เพื่อศึกษาถึงรายละเอียดของความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารที่เปิดรับ ในเรื่องของ 1) การให้ความสำคัญกับนโยบายในการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบ ของรัฐบาลชุดปัจจุบัน 2) แนวคิด “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” ซึ่งเป็นแนวคิดหลักที่ภาครัฐใช้ในการสื่อสารกับประชาชน 3) หลักธรรมาภิบาล หรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดระเบียบเพื่อให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข 4) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และจะช่วยลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้ 5) การมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด การเคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบการกระทำได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข ถือเป็นการต่อต้านการทุจริต 6) สาเหตุของการเกิดปัญหาการทุจริตในภาครัฐ 7) ปัจจัยที่เอื้อต่อการทุจริตในภาครัฐ 8) ช่องทางในการร้องเรียน ส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่พบเจอปัญหาการทุจริต และ 9) กฎ ระเบียบ และมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เข้าใจอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เข้าใจอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จากผลการวิจัยพบว่า ภาคการศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ของการมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด การเคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบการกระทำได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข ถือเป็นการต่อต้านการทุจริต มากที่สุด ด้วยระดับค่าเฉลี่ย 3.89 ตามมาด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และจะช่วยลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้ ที่ค่าเฉลี่ย 3.83 โดยมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของช่องทางในการร้องเรียน ส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่พบเจอปัญหาการทุจริต น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.30

ในเรื่องของการวัดความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคการศึกษานั้น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนแรก ใช้คำถามจำนวน 3 ข้อ เพื่อศึกษาความรู้สึกโน้มเอียงของกลุ่มเป้าหมายในความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ในประเด็นเรื่องของ 1) ความถูกต้อง เชื่อถือได้ 2) ความรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ และ 3) ความเป็นกลาง และรอบด้านกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบ จากภาครัฐ โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบ จากภาครัฐ มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.43 ในขณะที่เชื่อมั่นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบ จากภาครัฐ ความเป็นกลาง และรอบด้านกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.11

ส่วนที่สอง เป็นการวัดความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคการศึกษา ในประเด็นหลัก 8 ข้อ ในเรื่องของ 1) การที่ประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน 2) การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐจะมีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน 3) การที่ทุกภาคส่วนจะเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้น 4) การที่ภาคเอกชนจะดำเนินธุรกิจโดยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชันลดน้อยลง 5) การที่นักการเมืองและพรรคการเมืองจะมีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา 6) การที่ทุกภาคส่วนจะร่วมมือกันในการปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน 7) จากนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง จะทำให้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันลดลง และ 8) การที่ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันในสายตาคนต่างชาติ จะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยใช้คำถามที่เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เชื่อมั่นอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นว่า ประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.55 รองลงมา คือ ความเชื่อมั่นว่า จากนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง จะทำให้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันลดลง ที่ค่าเฉลี่ย 3.31 ในขณะที่เชื่อมั่นว่า นักการเมืองและพรรคการเมืองจะมีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา และการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐจะมีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 2.83 และ 3.03 ตามลำดับ

ลำดับถัดมา ในส่วนของการประเมินการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นของกลุ่มภาคการศึกษา ประกอบด้วย 5 ข้อคำถาม เพื่อศึกษาเรื่องของ 1) การดำเนินชีวิต โดยมีจิตสำนึก ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม 2) ความสามารถแยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ 3) การปลูกฝังความคิดและแนวทางปฏิบัติในการทำงาน อย่างมีคุณธรรม โปร่งใสให้กับบุคคลอื่นๆ 4) การไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือ เอาเปรียบ และ 5) การแจ้งเบาะแสไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง หากพบเจอปัญหา ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *เห็นด้วยอย่างยิ่ง* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เรื่องของการที่กลุ่มตัวอย่างสามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ มีคะแนนสูงสุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.34 ตามมาด้วยเรื่องของ การที่ กลุ่มตัวอย่างจะไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือเอาเปรียบ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.28 ส่วนเรื่องของ การที่หากพบเจอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน กลุ่มตัวอย่างจะแจ้ง เบาะแสไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้รับคะแนนการประเมินต่ำที่สุด ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.04

สุดท้าย การมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาคการศึกษา ถูกประเมินโดยใช้คำถามเพื่อศึกษาถึงรูปแบบการมีส่วนร่วม ของกลุ่มเป้าหมาย ต่อการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้แก่ 1) การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน 2) การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่รณรงค์ ให้ช่วยกันตระหนักถึงและป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และ 3) การบอกต่อหรือชักชวน ให้คนที่รู้จักเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อพูดคุยถึงแนวทางในการป้องกัน และการจัดการกับปัญหา การทุจริตคอร์รัปชัน โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ เริ่มจาก *มีส่วนร่วมน้อยที่สุด* มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ไปจนถึง *มีส่วนร่วมมากที่สุด* มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน จำนวนทั้งหมด 3 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมโดยการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริต คอร์รัปชันมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.68 ขณะที่การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่รณรงค์ให้ช่วยกันตระหนักถึง และป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.56

สุดท้าย เมื่อนำค่าเฉลี่ยจากการประเมินประสิทธิภาพของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ทั้งเจ็ดประเด็นย่อย มาแสดงร่วมกัน จะเห็นได้ว่า กลุ่มเป้าหมายรอง ที่เป็นภาคการศึกษา จำนวน 367 คน มีการประเมิน

เรื่องของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มากที่สุด (ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.22) รองลงมา คือ เรื่องของการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.62) เรื่องของความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.60) เรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.48) เรื่องของความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.24) เรื่องของความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.18) ตามลำดับ และเรื่องของการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้รับการประเมินด้วยคะแนนน้อยที่สุด (ที่ระดับค่าเฉลี่ย 2.72)

ผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์ ในภาพรวม

ในส่วนสุดท้ายนี้ เป็นการรายงานผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ จากทั้งเจ็ดส่วนย่อย คือ 1) การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ 2) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ 3) ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ 4) ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ 5) ความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ 6) การนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และ 7) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม คือ กลุ่มเป้าหมายหลัก ซึ่งแบ่งเป็น ภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ จำนวน 374 คน ภาคราชการเมือง จำนวน 301 คน และภาคเอกชน จำนวน 391 คน และกลุ่มเป้าหมายรอง ซึ่งแบ่งออกเป็น ภาคประชาสังคม จำนวน 300 คน และภาคการศึกษา จำนวน 367 คน ตลอดจนภาพรวมของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,733 คน

เมื่อพิจารณาผลการประเมินของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้ เปรียบเทียบกับผลการประเมินของกลุ่มเป้าหมายย่อยแต่ละกลุ่ม ทั้งห้ากลุ่มย่อย คือ ภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ ภาคราชการเมือง ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคการศึกษา จะพบว่า ลำดับของคะแนน

ผลการประเมินจะเป็นลักษณะคล้ายกัน นั่นคือ กลุ่มเป้าหมายทั้งหมดประเมินเรื่องของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน สูงที่สุด เป็นอันดับที่หนึ่ง ส่วนอันดับที่สอง อันดับที่สาม อันดับสี่ และอันดับที่ห้า จะสลับกันไปมาระหว่างเรื่องของความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม ขณะที่เรื่องของความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้รับการประเมินเป็นอันดับรองสุดท้ายในทุกกลุ่มเป้าหมาย และเรื่องของการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้รับการประเมินด้วยคะแนนน้อยที่สุดในทุกกลุ่มเป้าหมายเช่นกัน

เนื่องจากผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์ฯ จากทั้งเจ็ดส่วนย่อยดังกล่าวในเบื้องต้น เป็นลักษณะของค่าเฉลี่ย ดังนั้น เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบค่าที่ได้กับเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้ต่อไป ผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับค่าการประเมินผลดังกล่าวให้ออกมาเป็นค่าร้อยละ ซึ่งจากตารางที่ 1 จะเห็นว่า ผลการประเมินการเปิดรับสื่อ เท่ากับร้อยละ 53.6 ผลการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เท่ากับร้อยละ 71.8 ผลการประเมินความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร เท่ากับร้อยละ 73.6 ผลการประเมินความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสาร เท่ากับร้อยละ 66.2 ผลการประเมินความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาล เท่ากับร้อยละ 65.0 ผลการประเมินการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เท่ากับร้อยละ 85.0 และผลการประเมินการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เท่ากับร้อยละ 72.6 ตามลำดับ

และจากเกณฑ์เป้าหมายที่ถูกกำหนดไว้ตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ใน 5 ด้านหลัก คือ เรื่องของ ก) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ร้อยละ 80.0 ข) ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ร้อยละ 75.0 ค) ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ร้อยละ 70.0 ง) การนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ที่ร้อยละ 65.0 และ จ) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน

ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ร้อยละ 65.0 นั้น เมื่อนำผลการประเมินที่ได้ในแต่ละด้าน มาทำการเปรียบเทียบ ก็พบว่า ค่าร้อยละที่ได้จากการประเมินในการวิจัยครั้งนี้ ใน 3 ด้านแรก ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยผลการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 8.2 ผลการประเมินความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 1.4 และผลการประเมินความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 3.8 ขณะที่ค่าร้อยละที่ได้จากการประเมินในการวิจัยครั้งนี้ ใน 2 ด้านท้าย สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยผลการประเมินการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 20.0 และผลการประเมินการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 7.6

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด ในการประเมินประสิทธิผลของโครงการฯ ทุกด้าน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ประสิทธิผลของโครงการฯ	ค่าร้อยละ	เกณฑ์	เปรียบเทียบกับเกณฑ์	ผลการพิจารณา
การเปิดรับสื่อ	53.6			
การรับรู้	71.8	80.0	ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 8.2	ไม่ผ่านเกณฑ์
ความเข้าใจ	73.6	75.0	ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 1.4	ไม่ผ่านเกณฑ์
ความเชื่อมั่น - ข้อมูลข่าวสาร	66.2	70.0	ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 3.8	ไม่ผ่านเกณฑ์
- นโยบายรัฐบาล	65.0			
การนำไปใช้ประโยชน์	85.0	65.0	สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 20.0	ผ่านเกณฑ์
การมีส่วนร่วม	72.6	65.0	สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 7.6	ผ่านเกณฑ์

จึงอาจสรุปได้ว่า ผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ใน 5 ด้านหลัก คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ การนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่เพียงบางส่วน

ข้อเสนอแนะ

ส่วนสำคัญของรายงานสำหรับผู้บริหารฉบับนี้ เป็นการนำเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัยในเชิงของการนำไปประยุกต์ใช้และเชิงนโยบาย โดยสามารถพิจารณาแยกตามแต่ละประเด็นที่ทำการประเมินประสิทธิผลได้ดังนี้

ประเด็นแรก เรื่องของการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปรามปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ดำเนินการโดยกรมประชาสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า คลิปต่อต้านการทุจริต ที่เผยแพร่ในเฟซบุ๊กและยูทูบ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสื่อดิจิทัล (Digital Media) และรายงานพิเศษทางโทรทัศน์ (สกู๊ปข่าว) ตลอดจนสปอตโทรทัศน์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสื่อวิทยุโทรทัศน์ เป็นรูปแบบสื่อ 3 ประเภทหลักที่ได้รับการประเมินเป็นลำดับแรกๆ ในทุกกลุ่มเป้าหมาย แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสื่อใหม่ที่กลุ่มเป้าหมายมีการเปิดรับมากขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุ 30 ปีหรือน้อยกว่า ขณะเดียวกัน สื่อดั้งเดิมอย่างเช่นวิทยุโทรทัศน์ก็ยังคงเป็นสื่อที่กลุ่มเป้าหมายมีการเปิดรับมาก โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ส่วนรายการวิทยุ “เรื่องเล่าจาก เสธ. บัญชร” และสารคดีวิทยุเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสื่อวิทยุกระจายเสียง เป็นรูปแบบสื่อ 2 ประเภทที่ได้รับการประเมินเป็นลำดับท้ายๆ ในทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากลักษณะของตัวสื่อเองที่มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ โดยกลุ่มเป้าหมายที่เปิดรับรายการวิทยุ “เรื่องเล่าจาก เสธ. บัญชร” มักเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ค่อนข้างอายุมาก (โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุในช่วง 41 - 50 ปี) ขณะที่กลุ่มเป้าหมายที่เปิดรับสารคดีวิทยุเป็นภาษาอังกฤษ มักเป็นกลุ่มเป้าหมายที่อายุไม่มากนัก (โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุในช่วง 21 - 30 ปี) ดังนั้น จึงน่าจะเป็นข้อพิจารณาในการเลือกรูปแบบของสื่อที่จะใช้ในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในครั้งต่อไป

ขณะที่ประเด็นที่สอง เรื่องของการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นการพิจารณาถึงประเด็นข้อมูลข่าวสาร ที่กลุ่มเป้าหมายรับรู้ ซึ่งพบว่า ในภาพกว้าง การที่นายกรัฐมนตรีมีนโยบายหลักในการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบ เป็นเรื่องที่เกือบทุกกลุ่มเป้าหมายรับรู้มากที่สุด ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี เนื่องจากทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดการตระหนักรู้ว่าผู้นำของประเทศให้ความสำคัญกับ เรื่องดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของภาพลักษณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน ในสายตาคนต่างชาติ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในระดับนานาชาติ และส่งผลถึงเศรษฐกิจการลงทุน ของประเทศ ยังคงเป็นประเด็นที่โกลดัวสำหรับกลุ่มเป้าหมาย และเขาเหล่านั้นไม่ได้มีการรับรู้มากนัก จึงน่าจะเป็นประเด็นที่ควรทำการสื่อสารให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบต่อไป

ต่อมา ในประเด็นเรื่องความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบนั้น เรื่องของความเข้าใจว่า การมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ ของตัวเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด การเคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบการกระทำได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข ถือเป็นการต่อต้านการทุจริต และความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และจะช่วยลด ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้ เป็นสองประเด็นหลักที่กลุ่มเป้าหมายทั้งหมดมีความเข้าใจมากที่สุด โดยจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตัวเอง (Personal Accountability) อิงอยู่กับหลักศีลธรรม จริยธรรม และพรหมวิหารธรรม ขณะที่หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช อิงอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง การคำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนการใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ ซึ่งความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมาย ต่อทั้งสองแนวคิดดังกล่าวถือเป็นมุมมองในเชิงบวกของคนไทย ขณะที่กลุ่มเป้าหมายยังมีความไม่เข้าใจ มากนักต่อเรื่องของช่องทางในการร้องเรียน ส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่พบเจอปัญหาการทุจริต ดังนั้น การสร้างความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมาย ต่อประเด็นปัญหาดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการต่อไป

สำหรับประเด็นเรื่องของความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สามารถแยกมองได้เป็นสองส่วน คือ ส่วนแรก ความเชื่อมั่น ต่อข้อมูลข่าวสารฯ เป็นส่วนที่กลุ่มเป้าหมายเกือบทั้งหมดเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบจากภาครัฐ มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ แต่ยังไม่เห็นว่า ข้อมูลเหล่านี้มีความเป็นกลาง และรอบด้านกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเท่าใดนัก ขณะที่ในส่วนที่สอง คือ ความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาล เป็นส่วนที่กลุ่มเป้าหมายทั้งหมดประเมินด้วยคะแนนค่อนข้างต่ำ

เมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ โดยความเชื่อมั่นว่า นักการเมืองและพรรคการเมืองจะมีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา เป็นข้อความที่กลุ่มเป้าหมายประเมินด้วยคะแนนต่ำที่สุด ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ที่หยั่งรากลึกในสังคมไทยมาเป็นเวลายาวนาน โดยเฉพาะในภาคการเมือง และถูกมองว่าเป็นเรื่องยากที่จะดำเนินการแก้ไข แต่ในอีกด้านหนึ่ง กลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มต่างก็มีความหวังและเห็นพ้องต้องกันว่า ประชาชนคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ จะต้องร่วมมือกันในการสร้างความเชื่อมั่นถึงความพร้อมและการดำเนินงานอย่างจริงจังของหน่วยงานภาครัฐ ต่อประเด็นปัญหาดังกล่าว เพื่อปลูกฝังให้คนไทยทั่วไป โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ ได้เรียนรู้ถึงหลักคุณธรรม จริยธรรมต่างๆ ต่อไป

เรื่องของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันนั้น เป็นส่วนที่ได้รับการประเมินด้วยคะแนนสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องอื่นๆ โดยกลุ่มเป้าหมายเห็นว่า ตนเองสามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ และตนเองจะไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริต คดโกง หรือเอารัดเอาเปรียบ ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการพัฒนาตนเองให้ห่างไกลจากเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน และไม่ยอมรับหรือต่อต้านการทุจริต ขณะที่เรื่องของการที่หากพบเจอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน ตนเองจะแจ้งเบาะแสไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง จะเป็นส่วนที่กลุ่มเป้าหมายยังรู้สึกว่าเป็นเรื่องไกลตัวและอาจจะยังไม่ทราบถึงช่องทาง วิธีการ หรือขั้นตอนในการร้องเรียน ส่งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเท่าใดนัก ดังนั้น เรื่องดังกล่าวจึงน่าจะเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการประชาสัมพันธ์ฯ ในอนาคต หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องการการมีส่วนร่วมในเชิงรุกจากกลุ่มเป้าหมายต่างๆ มากขึ้น

สุดท้าย ในเรื่องของการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ผ่านมา กลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มได้มีส่วนร่วมโดยการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันมากที่สุด ขณะที่เรื่องของการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่รณรงค์ให้ช่วยกันตระหนักถึงและป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ยังคงเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมน้อยที่สุด ดังนั้น หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องการดำเนินการเพื่อกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในเชิงรุก (Active Participation) จากกลุ่มเป้าหมาย การจัดกิจกรรม/การอบรม/การประชุม/งานสัมมนา เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ก็น่าจะเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่น่าสนใจที่ควรดำเนินการรูปแบบหนึ่ง

ในภาพรวม แม้ว่าผลที่ได้จากการประเมินโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ในครั้งนี้ จะผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพียงบางส่วน คือ สองจากห้าประเด็นหลักที่ทำการประเมินผล แต่คะแนนดังกล่าวก็สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อพิจารณาทำความเข้าใจกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และยังสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน ปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบนี้ ในอนาคตต่อไป

ข้อจำกัดในการวิจัย

สำหรับการดำเนินการวิจัยเพื่อประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจโดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยตรงและการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ เก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นภาครัฐและภาครัฐวิสาหกิจ ภาคการเมือง ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคการศึกษา เพื่อวัดการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ การนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันนั้น และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีข้อกำหนดเบื้องต้นในเชิงของการพิจารณาผลการวิจัย หรืออาจเรียกว่าเป็นข้อจำกัด ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับลักษณะพื้นฐานของบุคคลโดยทั่วไป (General Characteristics of Individual) โดยเมื่อบุคคลเปิดรับสื่อ/รับรู้ (เรียกรวมว่าระดับความคิด หรือ Cognition) เข้าใจ/เชื่อมั่น (เรียกรวมว่า ระดับความรู้สึก หรือ Affection) หรือนำข้อมูลไปใช้/มีส่วนร่วม (เรียกรวมว่า ระดับพฤติกรรม หรือ Conation) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้เกิดจากผลรวมของมุมมองของบุคคล (Holistic Viewpoint) ที่มีต่อเรื่องนั้นๆ โดยมีได้มีการแยกแยะในรายละเอียดแต่อย่างใด

ซึ่งในกรณีของการวัดเพื่อประเมินประสิทธิผลของโครงการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบนี้ก็เช่นกัน โดยถึงแม้ว่ากลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มจะมีการเปิดรับสื่อ

เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผ่านสื่อและกิจกรรมต่างๆ จากโครงการประชาสัมพันธ์ฯ นี้ ไม่สูงมากนัก แต่คะแนนในเรื่องของการรับรู้ในประเด็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ฯ ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ฯ ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ฯ ความเชื่อมั่นต่อนโยบายรัฐบาลฯ การนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ฯ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กลับสูงกว่าคะแนนของการประเมินการเปิดรับสื่อและกิจกรรมเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ฯ ทั้งนี้ เนื่องมาจากกลุ่มเป้าหมายอาจเกิดการรับรู้ มีความเข้าใจ มีความเชื่อมั่น มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน หรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยมีที่มาจากการเปิดรับเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผ่านสื่อหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่มีใช้สื่อหรือกิจกรรมของกรมประชาสัมพันธ์ก็ได้ หรือมาจากการเปิดรับผ่านสื่อหรือกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ที่มีการรณรงค์เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวในลักษณะคล้ายคลึงกันก็ได้ หรือมีประสบการณ์ตรง (Direct Experience) ของตนเองจากการต้องดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว รวมถึงอาจมีการสื่อสารพูดคุยหรือมีปฏิสัมพันธ์ (Social Interaction) กับบุคคลอื่นๆ ในประเด็นหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องก็ได้ ทำให้มีการประเมินระดับของการรับรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อมั่น การนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สูงกว่าการประเมินการเปิดรับผ่านสื่อหรือกิจกรรมต่างๆ จากโครงการประชาสัมพันธ์ฯ ดังกล่าวได้

ประวัติผู้วิจัย

ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งอยู่ที่ 254 อาคารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร 02-218-2880 แฟกซ์ 02-218-2859 อีเมล unisearch@chula.ac.th

ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานในกำกับของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เริ่มดำเนินงานเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529 ภายใต้ชื่อ “สำนักบริการวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” เป็นหน่วยงานแห่งแรกในระบบสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยที่จัดตั้งขึ้นเพื่อนำความรู้และวิทยาการจากมหาวิทยาลัยไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้อาจารย์ นักวิจัย และนิสิตได้มีโอกาสรับทราบถึงสภาพข้อเท็จจริงเชิงปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

หัวใจของการดำเนินงานของศูนย์บริการวิชาการ คือ ความมุ่งมั่น ที่จะเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนนำปัญหามาให้มหาวิทยาลัยช่วยศึกษา วิเคราะห์ และแก้ไข โดยใช้ทรัพยากรบุคคลและความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในขณะเดียวกัน คณาจารย์และนักวิจัยจะได้นำข้อเท็จจริงไปพัฒนาวิชาการให้มีความสอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงถ่ายทอดไปยังนิสิตเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทั้งความรู้และความสามารถตรงความต้องการของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์

ศูนย์บริการวิชาการ มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการ ดังนี้

1. นำวิทยาการที่มีในมหาวิทยาลัยไปใช้ในการให้คำปรึกษาและแนะนำรวมทั้งทำการศึกษาวิจัยเพื่อหาข้อมูล ข้อเท็จจริง ความเป็นไปได้ และแนวทางปฏิบัติอันนำไปสู่การให้คำปรึกษาและแนะนำแก่หน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย อันจะใช้เป็นการปรับปรุงและพัฒนากิจการสังคมให้ดียิ่งขึ้น
2. สร้างฐานความรู้และประสบการณ์ให้แก่หน่วยงานในมหาวิทยาลัยและอาจารย์ในการนำวิทยาการไปประยุกต์ใช้ตามสภาพของปัญหาและความต้องการของสังคมที่เป็นจริง ตลอดจนการพัฒนาวิทยาการที่เหมาะสมสำหรับสังคมไทย

3. เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานในมหาวิทยาลัยในการจัดการด้านการติดต่อเจรจาเชิงธุรกิจ และจัดการเกี่ยวกับเงื่อนไขทางกฎหมายและข้อตกลงในการรับทำโครงการ ตลอดจนเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยพึงได้จากการวิจัย และบริการทางวิชาการ

ลักษณะงานบริการทางวิชาการ

ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือในชื่อเดิมว่า “สำนักบริการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” เป็นหน่วยงานที่ให้บริการทางวิชาการ โดยนำความรู้และประสบการณ์ของบุคลากรของมหาวิทยาลัย มาสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

งานบริการทางวิชาการของศูนย์บริการวิชาการมีลักษณะที่หลากหลาย ครอบคลุมทุกๆ สาขาวิชาที่คณาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ ซึ่งโดยสรุปแล้ว การให้บริการทางวิชาการของศูนย์บริการวิชาการ แบ่งออกเป็น 3 งานหลัก ดังนี้

1. งานศึกษาวิจัยและที่ปรึกษา
2. งานพัฒนาและออกแบบด้านต่างๆ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบการสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศและสารสนเทศภูมิศาสตร์ ระบบการบัญชีและการคลัง
3. งานฝึกอบรมและสัมมนา

ส่วนประเมินผล

สำนักพัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์

กรมประชาสัมพันธ์

เลขที่ 9 ซอยอารีย์สัมพันธ์ ถนนพระราม 6

แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
